

Ingeborg — royn títt besta

Eg takki tær, Ingeborg, fyrri, at tú letur okkum arbeiðarar, kvinnur sum menn, vita, at tú stendur á varðhaldi í hesum lagnudøgum okkara — nú lögtingið skal taka stóðu til, hvussu livikor lóntakara skulu skerjast.

Sjálvandi áttu vit at frætt um gongdina gjøgnum feløg okkara, sum gera tey tiltøk, ið neyðug eru.

Men tiveri er okkara landskenda felag «Fylking» lagt á is ella á bonkin til avrættingar — alt er deytt.

Stjórnarlímirnir vita onki, og enn minni tann vanligi limurin. Og hetta er felagið, sum hevur vist vegin til: Saman at standa.

Hetta var felagið, ið altið var á odda. Eisini í 1939, tá vit fingu eina pristalskipan. Vit fingu prisansarar og prisráð, sum vóru batar, og sum okkara menn slóust fyrri við liv og sál, og í 1940

bóru limir í Havnar Arbeiðsmannafelag Petur Mohr Dam í gullstóliniðan í tingið vegna sigurin um 1 oyra spurningin.

Tá kriggið var av, byrjaði kriggið okkara av nýggjum. Skaðaviðbøtur og dyrtiðarviðbøtur fingu arbeiðarar og handverkarar.

Fylking átók sær ta uppgávu at greiða nýtt uppskot ið husarhaldskostnað, ið skuldi verða grundarlag undir meira rættvisari pristalsúrrokning. Nevnd varð eisini sett til tað sama, og hon kom við seguligum úrsliti, sum tó ikki varð tikið til eftirtektar her á landi, men varð sent til hagtalsstovnin í Keypmannahavn til eftirkanningar. Hóast móttøyst frá sambandsmonnum og folkaflaksmonnum, sum tá høvdu hesar nýheimkomnu seinni tjóðveldisheitur til at mótrókna. Uppskot «Fylkingar» kom

so óbroytt aftur úr Danmark við viðmæli, tað varð lagt fyrri tingið til samtyktar og varð seinni lógarfest. Arbeiðsgevarar noktaðu at gjalda, uttan í Suðri, har guldur teir. FA fekk tó semju í lag við FAG um at fara til tann fasta gerðarrættin í Keypmannahavn við málinum, tað varð gjørt, og hetta mál vann FA.

Hetta er í stuttum og bronglað bert fyrri at minna á, at fyrri 40-50 árum síðan høvdu vit at kalla sama stríðið, millum somu bólkur í samfelagnum. Tað leikaði hart á tá, og «Fylking» var ein aðal-táttur í stríðnum — meðan «Fylking» í dag er lokað fyrri limir sínar. Dýal formaður — formaður fyrri nærum øllum virkandi feløgum í bynum — hevur við stalinistiskari fyrmynd kvælt alt felagsliv.

Tað gingi umleið 18 mánaðar millum aðalfundirnar seinast. Tað var ikki

vegna bjargingarroyndir felagnum til frama, men vegna leitan eftir ákærmálum móti táverandi leiðara, men sjálvt Fiskasølan kundi ikki hjálpa. So alspenitir vóru hesir nýggju menn, at teir gloymdu at skipa hesa nýggju stjórn, 6 mánaðar gingi. Einku er tó at ivast í, at teir disponeraðu hóast stjórnarloysi. Fleyr hongur enn á flakavirknum. Smávegis hjá kommununi at avgreiða, um tað so var fyrri 20 mió. krónur, segði Dánjal, og nú vil hann lata kommununa keypa Ísvirkid, møguliga fyrri somu milliónir, Fleyr hvílir í. Frálíkt avrikað. Vit fáa ein nýggjan missioner.

Men Ingeborg! Royn títt besta. Arbeiðarar, kvinnur og menn eru sterkari í dag enn fyrri 50 árum síðan. Vit frætta óivað um tað umvegis.

Tað er beiskt, at Fylking skuldi falla so.

G

Ljótt og ódámligt

Í goðveðrinum seinasta mikudag spakaði eg mær ein tur á Sundsvegnum. Har møtti mær lægin sjón.

Ein av bybussunum kom koyrandi og steðgaði har hann átti. Hetta er í sjálvum sær einki lægið. Tað lagna var, at ein maður royndi at renna tað hann var mentur fyrri at sleppa við bussinum. Hetta átti eisini at eydnast, men tá maðurin skuldi stiga inn í bussin, smekkaði hurðin fyrri nos hansara og bussurin speedaði avstað. Leggja kann afturat, at maðurin var brekaður — var illa fyrri bæði til líkams og sálar.

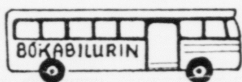
Hvønn eru bybussarnir ætlaðir til, um tað ikki just er til fólk sum hesi. Tey vælbjargaðu brúka so ongur bussar, tey koyra í egnum luksusbílum.

Sinnisrørdur sum eg gjørdist, gloymdi eg at fáa nummarið á bussinum, og harav heldur ikki navn á honum, ið bussin átti — so at eg í minsta lagi kundi klaga yvir hesa hending. Ikki tí, hvar skuldi eg klaga — til Poul Michelsen kanska ?? Men eg kundi so í hvussu er kunngjørt navn og nummar á bussinum her í blaðnum.

Einasta ábending, eg kann geva er, at klokkan var millum 10.30 og 11.00, og bussurin koyrdi fram móti ringvegnum nær Norðurlandahúsinum.

Meðan vit eru við Norðurlandahúsið — tað er væl ikki so livandi gálið, at Bussleiðin hevur álagt sær sama luxuserkvísnir sum Kantos B.

Ovfarin

Broyttar tíðir mánadag!!!

Frá mánadegnum 25. september 1989 steðgar bókabilurin:

í Oyndarfirði kl. 15.30 — 16.10
í Skálafirði kl. 16.40 — 17.05
á Skála kl. 17.15 — 18.00
í Funningsfirði kl. 18.25 — 18.55

Føroya Landsbókasavn
Box 61, 110 Tórshavn
Tlf. 11626

Kunngerð frá Sjúkrakassa Fuglafjarðar Læknadømi

Á umboðsmannafundi Sjúkrakassa Fuglafjarðar Læknadømi tann 2. juni 1989 varð samtykt, at limagjaldið fyrri A-limir skal verða 110,- kr. um mánaðin og fyrri B-limir 120,- kr. um mánaðin frá 1. januar 1990.

Sjúkrakassi Fuglafjarðar Læknadømi

Latið Eiler fáa frið

Eg las nú um dagarnar í einum blað eina grein, har skrivarin nevni seg »kinnfelli«.

Eg haldið, tit skuldu latið Eiler og Sámali fingið frið. Teir hava so í øllum førum roynt.

Tað hevur verið gjørt álöp á teir av og á hesi seinastu árin undir dulnevni, og eru teir skulsettir fyrri líkt og ólíkt.

Tað hevur ofta verið rópt um kapitalistar (hvat er ein kapitalistur, og nær er man kapitalistur). Er ein kapitalistur, sum hevur fingið stóra formúu í arv frá langabba, abba ella pápa, og síðan spælt playboy restina av livinum?

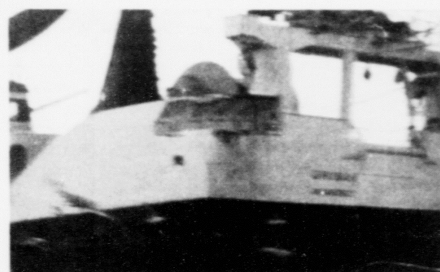
Ella er tað ein Ejler Jacobsen, sum ikki gjørdi, sum vit flest allir gjørdur, brúkti pengarnar sum hin burturvísti sonurin.

Eg kenni so í øllum førum ikki til nakað kapitalistaheim í barnaheiminum hjá teimum niðri á Møl. Eitt heilt vanligt føroyskt fiskaraheim.

Min persónliga meining er, at hevur nakar tikið tað ur lagdi, sum orðatakið sigur, so eru tað teir. Høvdu vit bert átt nógvar slíkar menn, so hevði kanska staðið betur til.

Hvat skal eitt samfelag sum Føroyar gera uttan vinnulivsmenn?

Ljósaslekkjarum eru

nokk av. Teir vaksa sum hundaland.

So sigur hesin góði »kinnfelli«, at tað kann gera tað sama fyrri Skálavíkar bygd, tí tað silga bert triggir menn við skipum teirra.

Hesin ella henda góða »kinnfelli« man ikki hava fylgt væl við upp gjøgnum árin. Tað hevur komið fyrri, at størsti parturin av sjómønnum í bygdini hevur siglt við skipum teirra.

Men tað, sum eg føli meg at hava eina ávíska skyldu til, er at gera eina viðmerking til, eftir at hava siti í bygðaradnum hesi síðstu árin, tað er hvønn týðning tað hevur havt fyrri figgarætlanina hjá kommununi at fáa hesar sjómannaintøkurnar.

Jí, min góði »kinnfelli«. Tað hevur havt ein veldugan týðning, og tað verður eisini eitt ordiligt skræðl,

sum hendir, um menn her ikki longur fáa inntøkuna frá hesum skipum. Hesir menn hava summi ár forvunnið sær upp móti milljónini, og skatturin hareftir.

Men tað skal kanska verða aftur, sum tað, tey gomlu róptu »fattiggassene«, har tey allar ringst fyrkomnu fingu nakrar krónur um árið, og tað bleiv dult sum mansmorð.

Tibetur er tað nógv broytt. Nú er tað ein æra at vera undir almanna-stovuni. Ert tú ikki tað, so ert tú lítið verdur í samfelagnum í dag. Hetta at vera ein, sum danir siga, »han er kun en sølle fisker«, tað er lítið vert í dag.

Her á Sandoyinni hoyrir tí lítið annað tos fyrri tíðina uttan um fótbólt og Almanna-stovuna.

Tøkk fyrri upptøkuna **Klæmint Myllhamar, fyrrv. bygðaráslimur, Skálavík**